

Nr 349

Av fru Sjöström-Bengtsson m. fl., om höjning av bidragsförskottens och de särskilda barnbidragens maximigräns.

En av socialstyrelsen hösten 1955 igångsatt statistisk undersökning av de ensamma mödrarnas ekonomiska förhållande, bostads- och vårdproblem är ännu icke färdigbearbetad. Men vad man av erfarenhet redan vet är att dessa mödrar i allmänhet lever under ytterst knappa ekonomiska förhållanden. Deras ställning har också uppmärksammats i 1954 års familjeutredningsbetänkande »Samhället och barnfamiljerna», där det heter:

De knapphändiga uppgifter som finns tyder på att många av de ensamstående mödrarna lever under mycket blygsamma ekonomiska förhållanden. Det underhållsbidrag de tillerkänts eller i praktiken erhåller från mannen räcker ingalunda till för barnets försörjning. Ännu mindre troligt är det att de får bidrag för egen del. Från samhällets sida kan de inte påräkna tillräckligt ekonomiskt stöd. De måste i regel söka förvärvsarbete och lämna sina barn i andras vård, och de knapphändiga uppgifter som finns visar, att det arbete de erhåller troligen är sämre avlönat än genomsnittsbefolkningens i övrigt eller att de är förhindrade att helt utnyttja sin arbetsförmåga till förvärvsarbete.

Beskrivningen avser visserligen närmast ogifta och frånskilda mödrar men torde i huvudsak gälla för alla kategorier ensamma mödrar. Det kan tilläggas, att enligt statistiken antalet ensamma kvinnor med barn utgör en mycket stor grupp bland fattigvårdens klientel.

Den ersättning samhället bjuder de ensamstående mödrarna för den saknade familjefaderns andel av försörjningsbördan utgöres i första hand av bidragsförskott och särskilda barnbidrag. Högsta möjliga bidrag utgör i båda fallen 600 kr. per år och barn. I fråga om bidragsförskott är summan maximerad till ovanstående belopp, även om den underhållspliktige genom dom eller avtal ålagts att för barnets vård och fostran utbetala ett inte sällan betydligt större belopp.

Under sådana förhållanden och med hänsyn till nutida kostnader för barns vård och fostran måste effekten av denna hjälpfond bli relativt ringa. En höjning av bidragsförskottens och de särskilda barnbidragens maximigräns till en nivå, som åtminstone står i någorlunda rimlig proportion till barnkostnaderna, synes oss därför vara av den angelägenhetsgrad, att den omedelbart bör upptagas till behandling.

Med stöd av det ovan anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära en

utredning angående höjning av bidragsförskottens och de särskilda barnbidragens maximigräns.

Stockholm den 25 januari 1956

Anna Sjöström-Bengtsson Ingeborg Carlqvist Dagmar Ranmark
